

Самуила. Петъ дълги и грозни походи той направилъ въ Видинъ, въ Солунъ, въ Македония и т. н. На много мѣста бивалъ побеждаванъ, но пакъ подновявалъ войната. Византия била голѣма империя чакъ до Египетъ, Мала Азия, Персия, Палестиня, та могълъ да събира много войници и пари, нуждни за борбата му съ българския царъ Самуила. Самуилъ се надѣвалъ само на юнашкитѣ си войници и тѣхнитѣ храбри войводи. Въ борбата си съ гърцитѣ Самуилъ освободилъ славянитѣ въ Тесалия, въ Албания и завладѣлъ сръбскитѣ земи.

Битката при Бѣласица

Като не можалъ да победи въ откритъ и честенъ бой, Василий II прибѣгналъ до хитростъ. На полето при гр. Струмица българитѣ юнашки срещнали въ 1014 г. войскитѣ на Василия. Щомъ видѣлъ смѣлитѣ българи, готови за откритъ бой, Василий заповѣдалъ на войската си да се раздѣли на две: едната да се бие, а другата презъ нощта да заобиколи планината Бѣласица откъмъ село Порой, презъ кози пжтеки да мине и ненадейно да удари изотзадъ българитѣ. Така и станало. Скрытата гръцка войска минала Бѣласица, спустнала се при село Ключъ и нападнала отзадъ; другитѣ гърци, които ужъ си отивали, се върнали и нападнали българитѣ отпредъ. Съ тази хитростъ гърцитѣ победили, пленили 15,000 български войници. Свирепиятъ Василий заповѣдалъ да извадятъ на всички очитѣ, като оставятъ на 100 души единъ съ по едно око, да водятъ слѣпитѣ. Това звѣрство на гърцитѣ било толкова голѣмо, че цѣлъ свѣтъ се погнусилъ отъ него. Василий за своята жестокость и безчовѣчие получилъ въ историята прѣкоръ Василий II Българоубиецъ.

Самуилъ, като видѣлъ ослѣпенитѣ си войници, станало му лошо, върналъ се въ Прѣспа и следъ три дни умрѣлъ отъ мъка.

Наследницитѣ на Самуила не били тѣй храбри и